

شب دیگری، پیکسل‌هایی با عکس رهبر و پرچم خریده بودند. به یک پسر بچه که همراه خانواده اش آمده بود، گفتند کدام را می‌خواهی؟ گفت: «عکس رهبر، عشق منه.» پسر بزرگ‌تر هم همان را خواست. مادرش آرام گفت: «ما افغانستانی هستیم ولی رهبر ما هم هست.» پسرک با قاطعیت اضافه کرد: «بله، رهبر همه مسلماناست.» بعد مادر گفت: «همه فامیل‌مون خارج از کشورن. ما مانم لندن، خواهرام آمریکا. فقط ما اییم که اینجا اییم. ولی عید امسال سفره هفت سین انداختیم، عکس رهبر را گذاشتیم دور سبزه، روبان مشکی زدیم. همه ما از شهادت رهبرمان بسیار ناراحت بودیم.» سیدزاده در آخرین جمله می‌گوید: خیلی از دخترها می‌گویند به تیپ من نگاه نکنید، من پشت رهبر و وطنم هستم. نصف دوستانم منوبلاک کردند، ولی من هستم.

کوئیک؛ سنگر سیاریک زن در دل خیابان

چند قدم بعد از سه راه راهنمایی، حکایت دیگری در گوشه و کنار همین شب‌ها جریان دارد: حکایت زنی که ماشین شخصی اش، یک کوئیک کوچک، تبدیل شده به یک موبک سیار. دوستانش به شوخی می‌گویند «کوئیک موبک».

راوی این قصه ترجیح می‌دهد نامش فاش نشود، اما حرف‌هایش از همان سحرروز شهادت رهبر شروع می‌شود: «واقعاً حال ونای توی خونه موندن نبود. سقف و در و دیوار، قلب آدم را فشار می‌داد.»

همان روز اول، کیفش را برداشت و زنده به خیابان. یاد حرف رهبر شهیدش افتاد که ماه‌ها قبل گفته بود: مردم مبعوث خواهند شد. از روزهای قبل، از آشوب‌های ۱۸ و ۱۹ دی هم یاد می‌کند که خیابان‌ها به هم ریخته بود. اما مردم تصمیم خود را گرفته بودند که برای حفظ امنیت و آرامش و برای زندگی کردن، این شب‌ها باید کف خیابان زندگی کرد.

هر کسی که آمد یک گوشه کار را گرفت

پرچم دست بگیرد؟ کی گفت پلاکار؟ ذره ذره، کنار هم جمع شدند و اتحاد مقدس واقعاً ایجاد شده است. مجموعه خود جوش آن‌ها، درست همین جا کنار پیاده‌رو شکل گرفت. زنانی با ظاهر و پوشش‌های کاملاً متفاوت، یکی خانه‌دار، یکی پزشک، یکی محصل، می‌گوید: هدف ما این بود که اجازه ندهیم کسی که برای ایران آمده، مورد قضاوت قرار بگیرد. فقط وحدت ملی، واسم این اتحاد را گذاشتند همان کلمه‌ای که رهبر شهید گفته بود: «اتحاد مقدس»

نوروز که رسید، سفره هفت سین را آوردند همان جا کنار خیابان. عید دیدنی رفتنی در کار نبود. دید و بازدیدشان شد با همان آدم‌هایی که کنار پیاده‌رو آشنا شده بودند. غریبه‌هایی که حالا خانواده جدیدشان بودند. بعد از آن، فتوا و فرماندهی رهبر جدیدشان، رهبر معظم انقلاب، راه را روشن‌تر کرد: «حضورتان را در خیابان‌ها حفظ کنید.» و آن‌ها ماندند. می‌گوید: به معنای واقعی، حس بعثت در همه مردم بود. هر کسی که آمد یک گوشه کار را گرفت. کی به مردم گفت

